

Innovaatiline liit: Euroopa üleminek kriisijärgsesse maailma

Euroopa Parlamendi 12. mai 2011. aasta resolutsioon innovaatilise liidu ja Euroopa kriisijärgseks maailmaks ümberkujundamise kohta (2010/2245(INI))

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse komisjoni 6. oktoobri 2010. aasta teatist „Euroopa 2020. aasta strateegia juhtalgatus: Innovaatiline liit” (KOM(2010)0546);
- võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 179 lõiget 1, milles sätestatakse, et „1. Liidu eesmärk on tugevdada oma teaduslikke ja tehnoloogilisi aluseid, luues Euroopa teadusruumi, kus teadlased, teaduslik teave ja tehnoloogia vabalt liiguvad ja toetada nende, kaasa arvatud asjaomase tööstuse konkurentsivõime arengut, samal ajal edendades kõiki neid teadusuuringuid, mida peetakse vajalikuks aluslepingute teiste peatükkide põhjal”;
- võttes arvesse oma 11. novembri 2010. aasta resolutsiooni Euroopa innovatsioonialaste partnerluste kohta juhtalgatuse „Innovaatiline liit” raames¹;
- võttes arvesse komisjoni 3. märtsi 2010. aasta teatist „Euroopa 2020. aastal: aruka, jätkusuutliku ja kaasava majanduskasvu strateegia” (KOM(2010)2020);
- võttes arvesse komisjoni 26. jaanuari 2011. aasta teatist „Ressursitõhus Euroopa – Euroopa 2020. aasta strateegia kohane juhtalgatus” (KOM(2011)0021);
- võttes arvesse komisjoni 19. mai 2010. aasta teatist „Euroopa digitaalne tegevuskava“ (KOM(2010)0245);
- võttes arvesse komisjoni 8. märtsi 2011. aasta teatist pealkirjaga „Konkurentsivõimeline vähese CO₂-heitega majandus aastaks 2050 – edenemiskava” (KOM(2011)0112);
- võttes arvesse oma 9. märtsi 2011. aasta resolutsiooni üleilmastumise ajastu uue tööstuspoliitika kohta²;
- võttes arvesse oma 15. juuni 2010. aasta resolutsiooni ühenduse innovatsioonipoliitika läbivaatamise kohta muutuva maailma taustal³;
- võttes arvesse oma 16. juuni 2010. aasta resolutsiooni ELi 2020. aasta strateegia kohta⁴;
- võttes arvesse oma 11. novembri 2010. aasta resolutsiooni teadusuuringute

¹ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2010)0398.

² Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2011)0093.

³ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2010)0209.

⁴ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2010)0223.

raamprogrammide rakendamise lihtsustamise kohta¹;

- võttes arvesse Euroopa Ülemkogu 4. veebruari 2011. aasta järeldusi innovatsiooni kohta;
 - võttes arvesse konkurentsivõime nõukogu 3049. istungit 25. ja 26. novembril 2010 Euroopa innovaatilise liidu teemal;
 - võttes arvesse konkurentsivõime nõukogu 3035. istungit 12. oktoobril 2010 teemal „ELi teadus- ja innovatsiooniprogrammide ligitõmbavuse tõstmine: vajadus lihtsustamise järele”;
 - võttes arvesse komisjoni 28. oktoobri 2010 aasta teatist „Üleilmastumise ajastu terviklik tööstuspoliitika: jätkusuutlikkus ja konkurentsivõime keskele kohale” (KOM(2010)0614);
 - võttes arvesse komisjoni 6. oktoobri 2010. aasta teatist „Regionaalpoliitika panus aruka majanduskasvu saavutamisse Euroopa 2020. aasta strateegia raames” (KOM(2010)0553);
 - võttes arvesse komisjoni 30. septembri 2009. aasta teatist „Valmistumine tulevikuks: võtmetehnoloogiate ühise strateegia väljatöötamine ELis” (KOM(2009)0512);
 - võttes arvesse komisjoni 13. märtsi 2009. aasta teatist „Info- ja sidetehnoloogia teadus- ja arendustegevuse ning innovatsiooni strateegia Euroopas: suurendame panuseid” (KOM(2009)0116);
 - võttes arvesse komisjoni rohelist raamatut kultuuri- ja loomemajanduse potentsiaali rakendamise kohta;
 - võttes arvesse komisjoni 23. veebruari 2011. aasta teatist „Euroopa väikeettevõtlusalgatuse „Small Business Act” läbivaatamine” (KOM(2011)0078);
 - võttes arvesse komisjoni 14. veebruari 2007. aasta teatist „Teadusinfo kohta digitaalajastul: juurdepääs, levitamine ja säilitamine” (KOM(2007)0056);
 - võttes arvesse 2008. aasta novembris Euroopa Komisjoni nimel koostatud aruannet „Keskkonnale kasu toovate innovaatiliste ärimudelite edendamine”;
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 48;
 - võttes arvesse tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjoni raportit ning rahvusvahelise kaubanduse komisjoni, tööhõive- ja sotsiaalkomisjoni, keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjoni, siseturu- ja tarbijakaitsekomisjoni, regionaalarengukomisjoni, kultuuri- ja hariduskomisjoni ning õiguskomisjoni arvamusi (A7-0162/2011),
- A. võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 179 lõiget 2, milles sätestatakse, et liit toetab „ettevõtjaid, kaasa arvatud väikesed ja keskmise suurusega ettevõtted, uurimiskeskusi ja ülikoole nende kõrgekvaliteedilises uurimis- ja tehnoloogia

¹ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2010)0401.

arendamise tegevuses; liit toetab nende jõupingutusi omavaheliseks koostööks ja taotleb eelkõige, et teadlastel oleks võimalus teha vabalt piiriülest koostööd ja ettevõtjatel oleks võimalus kasutada siseturu potentsiaali, iseäranis liikmesriigi riigihanke pakkumiste avamise, ühiste standardite määratlemise ja sellist koostööd takistavate õiguslike ning fiskaaltõkete kõrvaldamise kaudu”;

- B. arvestades, et teadusuuringute ja innovatsiooni kiirendamine ei ole vajalik mitte ainult jätkusuutliku ja konkurentsivõimelise majandusmudeli saavutamiseks ja tööhõive kindlustamiseks tulevikus, vaid ka selleks, et leida lahendusi mitmetele kaalukatele ühistele ühiskondlikele probleemidele Euroopas, nt:
- toimuvad demograafilised muutused: vananev ühiskond, suurenev rahvaarv maailmas (toitumine, tervis, haiguste ennetamine), linnastumine, sotsiaalne sidusus ja ränne;
 - üleminek (bioloogiliste ja mittebioloogiliste) ressursside jätkusuutlikule kasutusele: kliimamuutus, taastuvenergia ja energiatõhusus, ressursitõhusus, veepuudus, üleujutused ning püüded säilitada või asendada otsakorral olevaid tooraineid;
 - tugev, stabiilne, õiglane ja konkurentsivõimeline majanduslik baas: majanduse taastumine, teadmispõhise ühiskonna rakendamine ning ELi konkurentsivõime ja tööhõive tõstmine;
- C. arvestades, et innovatsiooni edendamiseks on vajalik:
- seada esikohale kodanike loovus ja inimkapital, ettevõtete ja ettevõtlike kohanemisvõime, tarbimisharjumused ja reageerimine uutele ideedele,
 - pikaajaline, stabiilne, lihtne, läbipaistev ja toetav õiguslik raamistik,
 - parem ligipääs erinevatele rahastamisvõimalustele innovatsioonitsükli eri etappides (eriti VKEdel),
 - kasutada ja ergutada erasektori investeeringuid,
 - viljakas koostöö haridus- ja uurimisinstituutide (sealhulgas teadus- ja tehnoloogiaorganisatsioonide), ettevõtete, valitsuste ja kodanike vahel, kaasa arvatud koostööplatvormide ja vahendite (nt avatud võrgustikud, avatud standardid, teadmiste ja ideede jagamise klustersüsteem) loomise kaudu,
 - tagada kõigi olulisemate osalejate otsustamisprotsessi kaasamine,
 - tagada tõhusamad vahendid tööstusomandi kaitsmiseks globaliseerumise ja majanduse digitaliseerimise tingimustes;
- D. arvestades, et riskivalmidus on eduka innovatsiooni vajalik eeldus;
- E. arvestades, et Euroopa konkurentsivõime säilitamiseks on vaja kultuurinihet, et arendada Euroopa ettevõtlust ja innovaatilist potentsiaali; arvestades, et on vaja muudatusi, et kiita heaks riski eelistamine ning arendada tingimusi innovaatiliste ettevõtete ja ettevõtjate tegevuse alustamiseks;

- F. arvestades, et üleilmset majanduslikku konteksti silmas pidades peab Euroopa Liit võtma konkurentsivõime alal pealetungiva seisukoha ning kindla liidrikohta ja seetõttu peab EL investeerima innovatsiooni aktiivsesse käikulaskmisesse;
- G. arvestades, et Euroopa vajab innovatsiooni edendamiseks ja konkurentsivõime tugevdamiseks kaasaegset, taskukohast ja hästi toimivat intellektuaalomandi õiguste kaitse süsteemi;
- H. arvestades, et intellektuaalomandiõigus on üks peamisi kapitalimahukate teadusuuringute, arendustegevuse ja innovatsiooni eeldusi;
- I. arvestades, et parim võimalus innovatsiooni tugevdamiseks Euroopas intellektuaalomandi õiguste osas on ELi patendi loomine;
- J. arvestades, et kaasaegne Euroopa Liidu kaubamärgisüsteem on oluline selleks, et kaitsta väärtust, mida Euroopa ettevõtted loovad investeringutega disaini, loomingusse ja innovatsiooni;
- K. arvestades, et teadus- ja arendustegevusele ELi SKPst 3% eraldamine kuni aastani 2020 võib luua 3,7 miljonit töökohta ning suurendada aastast SKPd 2025. aastaks umbes 800 miljoni euro võrra;
- L. arvestades, et vaid 30% Euroopa teadlastest on naised ning ainult 13% Euroopa uurimisinstituutide juhtidest on naised,

Terviklik ja interdistsiplinaarne lähenemine

1. väljendab heameelt innovaatilise liidu juhtalगतuse üle, mis on seni kõige tähtsam ja suunatum ühenduse katse rakendada lisaks liikmesriikide pingutustele strateegilist, terviklikku ja ettevõtlusele suunatud Euroopa innovatsioonipoliitikat, milles innovatsiooni juhitakse ja edusamme jälgitakse kõige kõrgemal poliitilisel tasandil, mille edukuse eeldus on aga siiski liikmesriikide igakülgne koostöö ja selle poliitika rakendamine liikmesriikides, sealhulgas nende rahalise toetuse ja eelarve aruka konsolideerimise kaudu, kus seatakse esikohale säästvad kasvu toetavad kulutused sellistes valdkondades nagu innovatsioon, teadusuuringud ja haridus ning kõigi asjakohaste valdkondade poliitikates juhendatakse ühistest innovaativsetest eesmärkidest; tervitab Euroopa Ülemkogu 2011. aasta 4. veebruari kohtumise strateegilist lähenemisviisi;
2. toetab innovaatilise liidu algatust kui ELi majandusliku, sotsiaalse ja kultuurilise arengu põhialust, pidades eelkõige silmas kaasavat haridussüsteemi kõikidel tasanditel, sealhulgas kutseharidust ja -koolitust;
3. nõuab innovatsiooni laia käsitluse kasutamist, mis keskendub mõjule ning ei hõlma ainult tehnoloogilist ja tootekeskset innovatsiooni, vaid kaasab kõik innovatsioonis osalejad, eelkõige ettevõtted, ning toonitab kodanike mitmekülgset toetavat rolli ja püüab saavutada mõtteviisi muutumist; meenutab, et innovatsioon tähendab ideede edukat rakendamist praktikas ja on suunatud nii toodetele, protsessidele, teenustele, liikumisele, süsteemidele kui ka organisatsioonilistele struktuuridele; nõuab tungivalt, et komisjon esitaks innovatsiooni määratluse;

4. on seisukohal, et innovatsiooni juhtkriteeriumideks peavad kõigis teadmiste ning majandus- ja ühiskondliku tegevuse valdkondades olema avalik huvi, elukvaliteedi parandamine, sotsiaalse heaolu edendamine ning keskkonna ja looduse tasakaalu säilitamine;
5. on arvamusel, et kuna innovatsioon on keeruline mõiste, tuleb tugevdada püüdlusi mittetehnoloogilise innovatsiooni alal ning selleks on vaja levitada sellise innovatsiooni parimaid tavasid ja täpsustada ELi eelarvest rahastamist reguleerivaid tingimusi avatud ja kõikehõlmavale lähenemisviisile tuginedes;
6. palub selgelt eristada „innovatsiooni”, mille all mõistetakse midagi, mida tehakse esmakordselt ja mida turul ei ole, turul juba olemasoleva toote, teenuse, protsessi või liikumise täiendamisest või muutmisest ettevõtja poolt;
7. on seisukohal, et sotsiaalmajanduslik innovatsioon nõuab ranget ja paindlikku määratlemist, sest paljudel juhtudel ei seisne see mitte tootes või tehnilise lahenduse rakenduses, vaid terves institutsiooniliste, tehniliste või juhtimisalaste omavahel seotud pikaajaliste muutuste ahelas, mis moodustavad protsessi;
8. märgib, et innovaatilises liidus tuleks seada esikohale eesmärgid, mis on sätestatud Euroopa 2020. aasta strateegias, Euroopa 2020. aasta energiatõhususe kavas, algatuses „Ressursitõhus Euroopa”, tooraineid käsitlevas algatuses ning Euroopa energiasstrateegias 2011–2020, milles määratakse kindlaks energia tegevuskava aastani 2050 ja vähese süsihappegaasi heitega majanduse tegevuskava aastani 2050 vahe-eesmärk;
9. juhib tähelepanu sellele, et rahvusvahelistumine ja innovatsioon on peamised välist konkurentsivõimet ja majanduskasvu edasiviivad jõud ning otsustava tähtsusega ELi 2020. aasta strateegia eesmärkide seisukohalt;
10. rõhutab kliima- ja energiatõhusa taastuvenergia tehnoloogia tähtsust liikumises jätkusuutliku maailmamajanduse poole; tõdeb, et ELil on kliimasõbraliku ja ressursisäästliku tööstusliku tootmise alal paljudes kesketes valdkondades juhtiv roll; kutsub komisjoni üles nendes valdkondades kindlaks määrama rahvusvahelistumise ja innovatsioonistrateegiad;
11. tõdeb, et võitlus kliimamuutuse vastu ja pingutused energiatõhususe saavutamiseks ja tööstusliku tootmise osa vähendamiseks eeldavad aktiivset uue tehnoloogia ülemaailmse levitamise poliitikat;
12. rõhutab, et nii keskkonnakaitse, rahvatervise ja toiduohutuse kui ka kliimamuutuse vastu võitlemise valdkonnas tuleb innovatsiooni nimel teha kõige suuremaid jõupingutusi ning muu hulgas tugevdada olemasolevaid teadus- ja tehnoloogilist baasi; rõhutab, et ELi tulevased teadus- ja innovatsiooniprogrammid peavad nende valdkondadega asjakohasel viisil arvestama; rõhutab seetõttu vajadust kasutada sektoriülest, ökosüsteemi vastupanuvõimel põhinevat lahendust;
13. märgib, et turu killustatus kultuuri- ja loomesektoris on osaliselt tingitud kultuurilisest mitmekesisusest ja tarbijate keele-eelistustest;
14. tervitab komisjoni keskendumist olulistele sotsiaalprobleemidele ja rõhutab, et

innovatsioon ja teadusuuringud on vajalikud selleks, et tõsta ressursitootlikkust, jätkusuutlikku kasutust ja asendamist, ning otsida samal ajal jätkusuutlikke viise ressursi- ja energiatarbimise tõhususe suurendamiseks;

15. märgib, et tuleks vältida innovatsiooni piiramist ainult teatud aladega, et mitte lasta kaduma minna väärtuslikku innovatsioonipotentsiaali pikas perspektiivis;
16. on arvamusel, et innovatsioon võib tänu pakutavate teenuste kvaliteedi parandamisele mängida olulist rolli sotsiaalse ühtekuuluvuse suurendamisel ning seetõttu tuleks luua konkreetseid kutseõppe programme;
17. rõhutab, et turumajanduses on innovatsiooni eesmärk lisaks peamiste sotsiaalprobleemide lahendamisele täita olulist rolli ka tarbijasõbralike ja atraktiivsete toodete tootmisel vaba aja, tehnoloogia, tööstuse, kultuuri ja meelelahutuse valdkonnas; rõhutab, et innovaatiliste kõrgtehnoloogiliste vaba aja toodete (nutitelefonide, tahvelarvutite, mängukonsoolide, kaasaskantavate vabaajaseadmete jne) jaoks on olemas tohutu rahvusvaheline turg ning et suhtlusvõrgustike ja innovaatiliste võrguteenuste jaoks on olemas maailmaturg, milles Euroopa ettevõtted mängivad tähtsusetut rolli;
18. rõhutab, kui tähtsad on ressursitõhusa Euroopa ja tööstuspoliitika juhtalgatused ja püüdlused lahutada majanduskasv ressursside tarbimisest, toetades üleminekut vähese süsihappegaasi heitega teadmistepõhisele majandusele, suurendades taastuvate ja jätkusuutlike energiaallikate kasutamist, arendades süsihappegaasi heidet vähendavaid ja ressursitõhusamaid tehnoloogiaid ning jätkusuutlikku transporti ning edendades samal ajal Euroopa ettevõtete konkurentsivõimet;
19. tuletab meelde, et digitaalmaailm ja IKTd on innovatsiooni mootorid ning et seetõttu on juurdepääs kiirele lairibaühendusele hädavajalik eeltingimus, sealhulgas kõigile Euroopa innovatsioonipartnerlustele, sest see suurendab kodanike koostööd ja kaasatust; kutsub seetõttu komisjoni ja liikmesriike üles kiirendama kiire interneti rakendamist ja e-algatuste edendamist, et tagada ELi digitaalse tegevuskava kiire rakendamine;
20. kutsub komisjoni üles pöörama asjakohast tähelepanu tehnoloogiatele, mille aluseks on arukamad jätkusuutlikud süsteemid, mis võimaldavad ettevõtetel välja arendada nõudlusele reageerivaid reaalaraja-teenuseid eri valdkondades, nagu transport ja logistika, ehitus ja kinnisvarakeskkonna juhtimine, energia jaotamine, telekommunikatsiooni- ja finantsteenused;
21. rõhutab, et innovatsiooni ja teadusuuringute poliitika edu aluseks on:
 - kõigi poliitikavaldkondade ja meetmete strateegiline kavandamine, väljatöötamine, kujundamine ja rakendamine eesmärgiga panustada ja edendada innovatsiooni Euroopas (näiteks hariduse ja koolituse, nõuandeteenuste, tööturu, ühtse turu, intellektuaalomandi õiguste nõuetekohase haldamise, infrastruktuuri, maksustamisvahendite, tööstuspoliitika, hangete ja kaubanduse ning teenindus- ja tootmisettevõtete vahelise ühise innovaatilise koostoime kaudu, pöörates eritähelepanu VKEdele);
 - hästi koordineeritud valdkondadevaheline koostöö ja (rahaline) toetus nii ELi, liikmesriigi, piirkondlikul kui ka kohalikul tasemel;

- kõigi oluliste asjaosaliste, nt VKEde, tööstuse, ülikoolide, uurimiskeskuste, teadusuuringute ja tehnoloogiaorganisatsioonide, valitsuste, kodanikuühiskonna organisatsioonide ja tööturu osapoolte maksimaalne osalus, sealhulgas võimalike uute ja tootlike koostöövormide otsimine teadmusasutuste ja tööstuse vahel;
- poliitika eri valdkondade, tegevuse ja vahendite omavaheline koordineeritus, sidusus ja koosmõju, et ära hoida koordineerimata uurimistegevusest ja innovatsioonipüüdlustest tulenevat killustatust ja kattumist;
- innovatsioonitoodetele soodsa õiguskeskkonna loomine, et kohanduda turu nõudmistega;
- poliitika hindamise meetodid ja protsessid, sealhulgas vastastikuse eksperdihinnangu komisjonid ja edukate katsetulemuste levitamine;

rõhutab, et innovaatilise liidu poliitika põhieesmärk peaks olema lihtsustada poliitikavaldkondade koordineerimist ja nende erinevate vahendite vahelist sidusust ning luua innovatsioonipoliitika alast koostoimet, rakendades olulistele ühiskondlikele probleemidele suunatud tõeliselt terviklikku lähenemist;

22. rõhutab vajadust muuta ELi kaubandus- ja innovatsioonipoliitika tõeliseks töökohtade loomise, vaesuse vähendamise ja jätkusuutliku majandusarengu tööriistaks kogu maailmas; avaldab kindlat veendumust, et ELi poliitikavaldkondade sisemiste ja väliste aspektide järjepidevus on asendamatu ning uue kaubanduspoliitika väljatöötamine peab olema kooskõlas tugeva tööstus- ja innovatsioonipoliitikaga, mis on suunatud töökohtade loomisele, et tagada majanduskasv ning luua rohkem ja paremaid töökohti;
23. rõhutab innovaatilise liidu juhtalgatuse seost iga-aastase majanduskasvu analüüsiga, mis on otsustava tähtsusega vahend tõhustatud koostööks, näidates iga-aastaseid edusamme liikmesriikides;
24. palub komisjonil arendada välja ühtne terviklik näitajate süsteem, milles on võetud arvesse liikmesriikide majandussüsteemide ja osalevate ettevõtete erinevust, et innovatsioonipoliitika ja –programmide edenemist paremini jälgida ja hinnata ja nende mõju mõõta; nõuab, et loodaks usaldusväärsed andmeinfrastruktuurid, mis aitaksid jälgida arengut teadusuuringute rahastamises, ning nõuab tungivalt, et arendataks edasi tulemustabelit, suurendades selleks rahvusvahelist koostööd ja kasutades rohkem näitajate- ja tõenditepõhist süsteemi, mis võimaldaks otseselt mõõta ELi innovatsioonisuutlikkust ja kasutaks samas olemasolevaid ressursse arukalt;
25. rõhutab, et innovatsioon ja loovus on protsessid, mida saab teatud määral kasvatada, õpetada ja edendada; nõuab seega, et innovatsioon ja loovus kaasataks suuremal määral ELi liikmesriikide haridussüsteemidesse; kutsub üles tunnustama ja levitama parimaid tavasid, mis on seotud liikmesriikides kasutatavate loovate ja innovaatiliste õppeprogrammide ja õpetamismeetoditega;
26. rõhutab ökoinnovatsiooni otsustava tähtsusega rolli ELi 2020. aasta eesmärkide täitmisel; kutsub seetõttu üles võtma vastu põhjalikku ökoinnovatsiooni tegevuskava, kus esitatakse meetmed ökoinnovatsiooni sisseviimiseks väärtusahela kõigis etappides, kaasa arvatud planeerimine ja rahaliste vahendite suurendamine selles valdkonnas konkurentsivõime ja innovatsiooni programmi kaudu;

27. arvestades, et innovatsioon on tavaliselt tihedalt seotud turuga ja areneb mitteformaalselt, on seisukohal, et EL peaks täiustama oma innovatsiooni hindamise meetodeid, võttes arvesse, et kõiki valdkondi ei saa mõõta samade kriteeriumide järgi;
28. rõhutab ohtu, et mõiste „innovatsioon” võib muutuda kulunud klišeeks, mis tekitab rahulolu lihtsalt korduva kasutamise kaudu; innovatsioon üksi ei ole imerohi, mis aitab lahendada igat probleemi, ning seda ei saa majandusliku ja sotsiaalse kriisi ajal soovi korral välja võluda. Vastupidi, innovatsiooni poole tuleb avalikus ja erasektoris pidevalt püüelda ning seda tuleb aktiivselt toetada ELi ja selle liikmesriikide poolt ühtsete haridus-, uurimis-, tööstus-, sotsiaalsete ja keskkonnavalaste strateegiate kaudu;
29. tunnistab kultuuri- ja loovtööstuse tähtsust innovatsiooni kontekstis, võttes arvesse, et uurimuste kohaselt on suhteliselt rohkem kultuuri- ja loovtööstuse teenuseid kasutavad firmad ka innovatsiooni alal märgatavalt edukamad;
30. kinnitab, et innovatsiooni soodustab võrgu erapooletus ja standardite avatus;

Kodanikukeskne innovatsiooniühiskond

31. rõhutab, et kodanike vajadused ja ettevõtete aktiivne osalus on innovatsiooni peamiseks taganttõukavaks jõuks; märgib, et innovaatilise ühiskonna loomine peab seetõttu baseeruma selle kodanike osalusel, võimaldades neil väljendada oma vajadusi ja loovpotentsiaali alt üles ja selliste innovaatiliste lahenduste loomisega, mis aitavad üksikisikutel panustada ressursitõhususse;
32. tõstab esile vajadust luua õppimise, teadmishimu- ja riskide võtmise kultuur; kutsub seetõttu komisjoni ja liikmesriike üles tegema tõsiseid pingutusi, et minna üle innovaatilisele, teadmishimul ning riskide võtmisel põhinevale ja lüüasaamisest end mitte heidutada laskvale mõtteviisile, julgustada jätkusuutlikumate tarbimisharjumuste juurutamist ja edendada aktiivselt kodanike ja ettevõtete osalust innovatsioonis ja avatud innovatsiooni süsteemis; rõhutab, et innovatsioon on protsess, mida valitsused täielikult juhtida ei saa ega tohikski, ning et see vajab soodsaid tingimusi, mis annavad piisava paindlikkuse ettenägematu arengu toetamiseks;
33. on seisukohal, et teadmiste edendamine ja mitmekülgne rakendamine ei kaota vajadust anda avatud ja osavõtlik hinnang rakenduste eetilistele, sotsiaalsetele ja poliitilistele tagajärgedele; juhib tähelepanu sellele, et teaduskultuuri tuleb edendada ja levitada laiemas üldsuse seas;
34. on seisukohal, et tuleb toetada algatusi, mis edendavad teadusalast dialoogi ning tulemuste levitamist lisaks teadusringkondadele võimalikult ulatuslikule publikule, tähtsustades sellega kodanikuühiskonna rolli teadustöös;
35. leiab, et prioriteediks peaks olema aidata kaasa innovatsioonikultuuri arengule piirkondlikul tasandil, seda nii ettevõtjate, kutseharidust omandavate noorte ja töötajate kui ka partnerite hulgas, kellel on mõju ettevõtlusalasele tegevusele, näiteks piirkonna avalike otsuste tegijad, teaduskeskused, ettevõtete klastrid ja rahastamisasutused, kes paljudel juhtudel ei ole piisavalt teadlikud oma piirkonna ettevõtete, eeskätt VKEde (kaasa arvatud mikro- ning käsitööettevõtete) innovatsioonialasest suutlikkusest;
36. rõhutab, et kodanike kaasamiseks innovatsiooni on vaja õiget arusaamist teaduslikust

progressist ja kõigest, mis sellega seondub; kutsub üles tõhustama teaduslike ja tehniliste teadmiste levitamist; rõhutab, kui tähtsad on elukestev õpe ja meetmed, mis on suunatud teadusele ja tehnoloogiale vähemate juurdepääsuvõimalustega elanikerühmadele, eelkõige maaelanikele;

37. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles ergutama niisuguste innovatsioonil ja loovusel põhinevate jätkusuutlike majandusmodelite väljatöötamist, mis loovad ja kaitsevad kõrget kvalifikatsiooni nõudvaid töökohti Euroopas;
38. rõhutab, kui tähtis on innovatsiooni jaoks alt üles suunatud lähenemine ning loovideele avatud keskkonna edendamine, et kasvatada tootlikkust, anda töötajatele suuremaid volitusi ja arendada välja lahendusi veel lahendamata ühiskondlikele probleemidele (nagu näiteks kaasamine ja sisserränne);
39. kutsub üles täiendama praegust eelrahastamist uue rahastamismehhanismiga, näiteks konkursi- või ergutusauhinnad Euroopa novaatoritele (üksikisikutele või meeskondadele), et ergutada ideid ja tunnustada innovatsiooni, nt sotsiaalselt väärtuslikes valdkondades, kus teadmisi luuakse avaliku hüvena; kutsub komisjoni üles kaaluma, kas auhinnasüsteemi esimene katsetamine täisväärtusliku eluperioodi pikendamise katseprojekti raames oleks asjakohane;
40. rõhutab, et sotsiaalne innovatsioon tähendab uusi ja tõhusaid lahendusi pakilistele sotsiaalsetele vajadustele ning selliseid lahendusi loovad üksikisikud või organisatsioonid ühiskondlikust vajadusest, mitte aga tingimata ärilisest vajadusest tingituna; rõhutab ka, et sotsiaalne innovatsioon annab kõikidele kodanikele võimaluse parandada oma töö- ja elukeskkonda ning võib seeläbi aidata tugevdada Euroopa sotsiaalmudelit;
41. rõhutab, et sotsiaalses innovatsioonis on tähtis roll sotsiaalsel ettevõtlusel (ühistud, vastastikused kindlustusseltsid, ühingud ja sihtasutused), sest seal töötatakse välja ja rakendatakse vahendid täitmaks vajadusi, mida turg ega tavaettevõtluse vormid arvesse ei võta;
42. on seisukohal, et ELi innovatsioonistrateegiaga tuleks vabastada töötajate potentsiaal, võimaldades ka mitteakadeemilistel töötajatel saada osa erinevatest ELi kavadest ja innovatsiooniprojektidest ning neis kaasa lüüa;
43. rõhutab, et innovaatilise liidu strateegias tuleb innovatsiooniga seoses tunnustada tavatöötajate ideede, ettepanekute ja oskuste olulisust. Mitmed uuringud viitavad tõsiasjale, et töötaja algatatud uuendused ei too kasu mitte ainult äritegevusele, vaid suurendavad ka tööga rahulolu ning – kui need õigel viisil ellu viia – võivad vähendada stressi;
44. kutsub ELi, riiklikke, piirkondlikke ja kohalikke asutusi üles käivitama katseprojekti ja edendama sotsiaalse innovatsiooni alaseid teadusuuringuid ning tagama nendele ning avaliku ja erasektori partnerlustele avaliku sektori rahalist toetust, et panna alus tulevasele tegevusele selles valdkonnas; rõhutab, et sotsiaalne innovatsioon tuleb lisada sellistesse rahastamis- ja toetusprogrammidesse nagu Euroopa Sotsiaalfond, raamprogrammid ning konkurentsivõime ja uuendustegevuse raamprogramm (CIP);
45. rõhutab teadustegevuse olulisust meditsiini valdkonnas, sest koos uuenduslike

rakendustega aitab see suurendada majanduskasvu ja vananeva ühiskonna heaolu; toetab ülikoolide teadusosakondade ja meditsiinitööstuse vahelist tihedat koostööd selliste toodete ja teenuste väljatöötamisel, mida ELi kodanikud järgmisel kümnendil hädasti vajavad;

46. kutsub komisjoni üles kasutama ühise strateegilise raamistiku vahendeid paremini ära ELi teadusuuringute ja innovatsiooni rahastamisel, et tagada bioloogia- ja meditsiiniteaduste alaste teadusuuringute infrastruktuuri kui avaliku sektori teadus- ja arendustegevusega seotud teenuse jätkusuutlik rakendamine, mille eesmärk on tagada kodanikele parem elukvaliteet ja teha seeläbi edusamme teadmispõhise ühiskonna suunas, mis suudab toime tulla sotsiaalsete probleemidega Euroopas;
47. on seisukohal, et innovatsioonipoliitika suurem tähtsustamine kujutab endast paljudes majandus- ja sotsiaalvaldkondades võimalust ajakohastada ja tugevdada avalikke teenuseid nii olemasolevates kui ka esilekerkivates valdkondades, hoogustades seega kvaliteedi ja tõhususe tõusu, uute töökohtade loomist, võitlust vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vastu ning majanduslikku, sotsiaalset ja territoriaalset ühtekuuluvust;
48. on seisukohal, et teaduse, tehnoloogia ja innovatsiooni valdkonna jõupingutuste tihedam kooskõlastamine ei tohiks tähendada investeringutest loobumist või alainvesteeringut, mis on tingitud osade liikmesriikide või piirkondade suuremast teadusalasest võimekusest võrreldes teistega; usub, et pigem peaks see kaasa tooma investeeringud teaduse, tehnoloogia ja innovatsiooni kindla ja ühtse baasi arendamisse eri riikides ja piirkondades, võttes arvesse nende eripärasid ja arengu taset ning pidades silmas kasutoova koostöömimise ja viljaka koostöö edendamist;
49. rõhutab haridussüsteemide ajakohastamise olulisust; kutsub liikmesriike üles võtma meetmeid, et parandada (noorte) eurooplaste ettevõtlusalaseid ja kvantitatiivseid oskusi ja neid koolitada, lülitades ettevõtluse, loovuse ja innovatsiooni kõikidesse haridusvaldkondadesse ning edendades inimkapitali, et noored saaksid aktiivselt osaleda innovatsioonis, näiteks komisjoni programmi „Erasmus noortele ettevõtjatele” kaudu, kaitstes samas käsitöösektorit kui innovatsiooniallikat;
50. kutsub komisjoni üles tegema liikmesriikidega tihedamat koostööd, et koostada prognoosid keskpikaks ja pikaks perioodiks tööturul nõutavate oskuste kohta ning soodustada ülikoolide ja ettevõtlussektori vahelist partnerlust, et toetada noorte siirdumist tööturule, aidates samas kaasa uuendusliku teadmispõhise ühiskonna loomisele, rakendusuuringute arendamisele ja koolilõpetajatele paremate väljavaadete loomisele tööturul;
51. märgib, et majanduskriisi ajal on väga oluline meelitada noori uut tüüpi töökohtadele ja tagada, et oskuste arendamise programmid kergendaksid noorte pääsu tööturule, et võimaldada neil kasutada ära kogu oma tööalane potentsiaal, et vähendada alla 25-aastaste hulgas valitsevat suurt tööpuudust ja rakendada noorema põlvkonna oskusi uue tehnoloogia kasutamise kaudu;
52. nõuab, et kõrvaldataks kvalifikatsiooni puudujäägid loodusteaduse, tehnoloogia, inseneriteaduse ja matemaatika valdkonnas; rõhutab koolitustaseme, elukestva õppe ja kutseõppe kättesaadavamaks muutmise ning töötajate jätkuõppe edendamise tähtsust, samuti selliste koolituste korraldamise olulisust, mille olemus on kaasav ja mis ei ole naiste suhtes diskrimineerivad, ning nende koolituste kättesaadavaks muutmist; on siiski

seisukohal, et need meetmed peaksid olema varasemast rohkem suunatud eelkõige vähem kvalifitseeritud töötajatele, kellel on oht kaotada uute tehnoloogiate kasutusele võtmise tagajärjel töökoht, kuna neil puuduvad ümberkorralduste ja muutustega kaasnevad nõutavad oskused; tuleb meelde ka vajadust arendada edasi kõiki koolitustegevusi kõigil koolitustasemetel, et toetada rohkem loovust, uuenduslikkust ja ettevõtlikkust;

53. rõhutab elukestva õppe taseme tõstmise tähtsust, samuti kõigile suunatud koolitustegevuse arendamise tähtsust, et tugevdada ökoinnovaatilisust ja ettevõtlust ning tagada tööjõule võimalus kompetentsipõhise koolituse kontseptsioonile toetudes kohandada oma oskusi säästva majanduse tööturu vajadustega; kutsub liikmesriike, tööandjaid ja töötajaid üles tunnistama, et oskuste juhtimine, koolitus ja elukestev õpe innovatsiooni valdkonnas on jagatud vastutus, nagu kinnitatakse ka tööturu osapoolte 2002. aasta elukestva õppe raamlepingus;
54. rõhutab, et võttes arvesse üliõpilaste vähesust teaduse ja tehnoloogia valdkonnas, tuleb võtta meetmeid selleks, et ükski üliõpilane ei jätaks rahalistel põhjustel õpinguid pooleli, samuti selleks, et rahalised vahendid ei piiraks ühtki üliõpilast haridusasutuse valikul, ning et seetõttu on oluline jätkata selliste pangalaenude kättesaadavamaks tegemise toetamist, mida võivad osaliselt rahastada liikmesriigid;
55. rõhutab vajadust leida üles mitteaktiivsed potentsiaalsed novaatorid, eriti VKEde hulgas; juhib tähelepanu vahendajaorganisatsioonide rollile mitteaktiivsete potentsiaalsete novaatorite tuvastamisel, neile stiimulite pakkumisel, nende nõustamisel ja innovatsiooni toetamisel; on seisukohal, et selliseid organisatsioone peaks tugevdama ja nende jaoks tuleks välja arendada kava, mille eesmärk on parandada väljaõpet, kvalifikatsiooni ja asjatundlikkust, ning et tulevikus peaks kaht elukutset võimaldava kaheotstarbelise väljaõppe mudelite tähtsus kasvama;
56. rõhutab, et tähtis on omandada põhioskused ja hea üldine kultuuritase, et tagada parem kohanemisvõime töökeskkonnaga; toonitab, et keeleõpe on sellega seoses eriti oluline;
57. kutsub liikmesriike üles looma klastreid ja tingimusi, kus innovatsioon kiireneks, ning toetama nii riigisiselt kui ka rahvusvaheliselt tugevamate partnerlussidemete arendamist haridusasutuste ja ärimaailma vahel, kusjuures õppekavade koostamisel tuleks arvesse võtta ka ettevõtete vajadusi;
58. on arvamusel, et innovatsiooni edendamisel kõigis valdkondades on esmatähtis koostada spetsiaalsed teadusliku ja tehnilise kultuuri edendamise programmid;
59. toetab Regioonide Komitee ettepanekut rajada loovuse virtuaalne võrgustik, mis oleks avatud kõigile (ettevõtted, kohalikud ja piirkondlikud ametiasutused, kesksed valitsusasutused, erasektor ja kodanikud) ning pakuks nõu, abi ja juurdepääsu riskikapitalile ja tehnilistele teenustele; rõhutab, et virtuaalne võrgustik pakub täiendavat kasu, võimaldades saarte, äärepoolseimate piirkondade, maapiirkondade, mägialade ja hõredalt asustatud piirkondade elanikele lihtsamat juurdepääsu asjatundlikele nõuannetele, haridusele ja teabele, ettevõtlustoetusele ja finantsalastele juhistele;
60. tervitab komisjoni soovi saavutada märkimisväärtset edu teadlaste karjäärivõimaluste arendamisel ja nende liikuvuse suurendamisel teadusuuringute valdkondade vahel ja üle riigipiiride. See aitaks tagada piisava teadlaste baasi ning parandada ELi

teadusuuringute ja innovatsiooni kvaliteeti. Kõigil ELi teadlastel peaks olema võimalus saada kasu asjakohasest koolitusest, atraktiivsetest karjääritingimustest ja liikuvust takistavate asjaolude kõrvaldamisest;

61. märgib, et sotsiaalne innovatsioon on väljakutse inimkapitali alal, kus ülikoolid peavad täitma laiendatud rolli hariduse, elukestva õppe, teadusuuringute, innovatsiooni ja ettevõtluse kaudu; rõhutab avatumate ja moderniseeritud ülikoolide olulisust ja ülikoolide suurema iseseisvuse vajadust strateegiliste eesmärkide ja oma tegevuskava määratlemisel, et reageerida ühiskondlikele prioriteetidele;
62. rõhutab, et selleks, et tagada teadmuskolmnurga komponentide omavaheline tugevam integreerimine, on vaja edendada poliitikat, mis tugevdaks haridussüsteemide ja ettevõtlusringkondade vahelist koostööd uute õppekavade väljaarendamisel ning doktoriõppekavade kindlaksmääramisel;
63. kutsub komisjoni üles rajama avatud innovatsiooni alast digitaalset platvormi, kus saab avaldada üleeuroopalisi poliitilisi probleeme ning kus kodanikud ja huvitatud osalised kogu Euroopast saavad esitada ideid ja lahendusi;
64. märgib ära ülikoolide oskuste puuduse parema ja ettenägeliku koostoime osas ettevõtlussektoriga; kutsub komisjoni üles algatama uut üle-euroopalist koolitus- ja haridusprogrammi ülikoolijuhtidele ning tehnoloogiasirde ja tehnoloogia vahendamise spetsialistidele ning avaldama juhiseid selliste tegevusalade professionaalsemaks muutmiseks ülikoolides;

Lihtsustamine, ühtlustamine, rahastamine ja standardimine

65. rõhutab, et olulisi alternatiivkulusid seostatakse ELi traditsioonilisemate kulusektoritega, ja osutab vajadusele viia ELi 2020. aasta strateegia prioriteetid eelarvepoliitikaga kooskõlla; kutsub seetõttu üles eraldama ELi eelarvest rohkem vahendeid uurimis- ja arendustegevusele ning innovatsioonile;
66. tõstab esile ELi uurimis- ja arendustegevuse ja innovatsiooni eelarve suhteliselt väikest mahtu võrreldes liikmesriikide eelarvetega, millest tuleb suurem osa riikliku uurimistegevuse vahenditest; kutsub seetõttu üles pöörama suuremat tähelepanu riikide uurimiskulutusi, erainvesteeringuid ja EIP rahalisi vahendeid võimendavatele rahastamisvahenditele, et edendada jõupingutuste kooskõlastamist ja ergutada investeeringuid Euroopa sihteesmärkide saavutamiseks;
67. kutsub komisjoni üles ühendama praegused abikavad ja tugistruktuurid eesmärgiga jõuda lihtsa ja ligipääsetava süsteemini, et kiirendada innovatsiooni, tegelda suurte ühiskondlike probleemidega ja aktiivselt ennetada killustumist ja bürokraatiat;
68. kutsub komisjoni üles hindama olemasolevaid abisüsteeme ja toetusstruktuure ning koostöös liikmesriikidega looma nn ühe akna süsteemi, mis tähendab teenindust, kus kõik sidusrühmad (eelkõige innovaatilised VKEd), sealhulgas kohalikud ja piirkondlikud asutused, saavad hankida teavet ja taotleda finantsabi või viiakse nad kokku potentsiaalsete partneritega;
69. rõhutab vajadust toetada VKEsid innovatsiooni esimesest etapist kuni lõpuni, nii et neil oleks võimalik tegeleda innovatsiooniga ja osaleda Euroopa toetusprogrammides;

70. ergutab klastrite rahvusvahelise mõõtme edendamise strateegiaid eesmärgiga luua VKEde jaoks tõelised toetus- ja suunismehhanismid;
71. rõhutab vajadust, et Euroopa klastrid peavad muutuma rohkem nähtavaks ja paremini teada andma oma kordaminekutest ja tulemustest; teeb ettepaneku luua VKEdele innovaatiliste teenuste platvorm klatri lingi kaudu, mis ühendab eri klastreid ja tehnoloogiaparkes Euroopas ja maailmas (näiteks Vahemere piirkonnas);
72. rõhutab, et majanduskriisi ajal kipuvad investeeringud teadus- ja arendustegevusse vähenema, kuigi on tõestatud, et nendel ettevõtetel ja liikmesriikidel, kes investeerivad sellistel perioodidel kõige rohkem, on suurimad suhtelised turueelised;
73. kutsub komisjoni juurutama innovatsiooni toetamiseks ja rahastamiseks ühtsete eeskirjadega ühtset poliitikaraamistikku, tekitama koostööd ja ühendama võimaluse korral uurimis- ja arendustegevuse ja innovatsiooni toetusprogramme ning toetama innovatsiooni, suunates rohkem vahendeid innovatsiooni ning ergutades finantssektori suuremat kaasamist; tuleb liikmesriikidele meelde nende kohustust suunata heitkogustega kauplemise süsteemi tulud kliimaga seotud tegevuse rahastamise, sealhulgas innovatsiooniprojektidesse;
74. kutsub komisjoni üles kaaluma mitmest fondist rahastatavaid programme liikmesriikidele ja piirkondadele, mis soovivad neid kasutada; leiab, et see aitaks kaasa integreeritumale ja paindlikumale tööle ning suurendaks vastastõime tõhusust eri fondide (struktuurifondid ning teadusuuringute ja tehnoloogiaarenduse raamprogrammid) vahel;
75. ühineb nõukogu seisukohaga, et tuleb nõuda paremat tasakaalu usalduse ja kontrolli vahel ning riskide võtmise ja riskide vältimise vahel, tunnistades samas asjaolu, et teadusuuringud ja innovatsioon on kõrge riskiga tegevused, millel ei ole garanteeritud tulemusi;
76. juhib tähelepanu asjaolule, et innovatsiooniprotsessis osalejad peavad tegelema erinevate menetluste ja abikõlblikkuskriteeriumitega Euroopa eri programmides ning Euroopa ja riiklike programmide vahel; see põhjustab bürokraatiat, suuri kulusid, aja ja võimaluste raiskamist; pooldab komisjoni ja liikmesriikide ühist pühendumist lihtsustamis- ja lähenemisprotsessi rakendamisele seoses Euroopa teadus- ja innovatsiooniruumis kasutatavate valimisprotseduuride ja sobivuskriteeriumitega;
77. palub Euroopa Komisjonil esitada Euroopa Parlamendile välishinnang seitsmendas raamprogrammis loodud innovatsioonivahendite, näiteks tehnoloogiaplattformide ja ühiste tehnoloogiaalgatuste kohta, kusjuures hinnang peaks hõlmama tegevusi, kutseid, innovatsiooniprojekte ja tulemusi (kui neid on) ning riiklike ja eravahendite majanduslikku panust;
78. kordab vajadust suurendada märkimisväärselt era- ja riiklike investeeringuid uurimis- ja arendustegevusse ja innovatsiooni, et ELi tööstus jääks tehnoloogia alal juhtivale kohale ja säilitaks maailmas konkurentsivõime sellistes valdkondades nagu transport ja energiatõhusus; lisaks on erainvesteeringute võimendamiseks vaja suurendada riiklike vahendite eraldamist uurimis- ja arendustegevusele ja innovatsioonile;
79. nõuab, et tulevane raamprogramm soodustaks uurimistulemuste optimaalset

rakendamist ja seoks need innovatsiooniprotsessiga, lülitades projektide rahastamisse ka näidis- ja prototüübi etapid;

80. rõhutab, kui tähtis on parem abi selliste poliitikavaldkondade ja programmide elluviimisel, mis parandavad koostööt suunal teadus- ja arendusinfrastruktuur – innovatsioon – töökohtade loomine;
81. riiklike ja eelkõige ELi raamprogrammide rahastamismenetluste haldus- ja finantsalane lihtsustamine on stabiilsuse, osalejate õiguskindluse ja seega ettevõtete laialdasema osalemise eeltingimuseks;
82. kordab, et raamprogrammidega tuleks jätkuvalt toetada osaluspõhist uurimistegevust tööstusvaldkonnas, kuna see võimaldab ettevõtete vahendite kasutamist ja avaldab positiivset mõju tulemusliku innovatsiooni tekkimisele ühtsel turul;
83. rõhutab vajadust säilitada alusuuringute kõrge tase, toetudes Euroopa Teadusnõukogu edule, ja säilitada rakendusteaduslike uuringute ja innovatsiooni kõrge tase, luues rakendusuuringute ja innovatsiooni jaoks Euroopa Teadusnõukoguga sarnase agentuuri ja ühendades vajaduse korral praegused struktuurid;
84. on seisukohal, et innovatsioon ja loovus on liidu majanduse taastumise seisukohalt ülimalt tähtsad ning et ei tohi alahinnata liidu teaduslike ja tehnoloogiliste edusammude ärakasutamise tähtsust uutes kaupades ja teenustes;
85. tuletab meelde, et innovatsiooni abil rakendatakse ideid edukalt praktikasse, ning rõhutab ülitähtsat seost innovatsiooni ja turu vahel; seetõttu peaksid kättesaadavad olema asjakohased finantsvahendid, millega kiirendada edukate tehnoloogiate, teenuste või protsesside kasutuselevõttu ELi turul, eelkõige kui need aitavad lahendada suuri ühiskonnaprobleeme;
86. on seisukohal, et ELis rakendatakse teadusuuringute tulemusi ärilistel eesmärkidel liiga aeglaselt või liiga vähe, ning soovib luua äriinkubaatoreid, mille eesmärk on pürgida uuenduste suunas ning teha koostööd kõrgkoolide ja uurimisasutustega ja mille ülesanne on edendada uurimistulemuste rakendamist ärilistel eesmärkidel, näiteks sidemete kaudu ettevõtjatega, või aidata leida nn äriingleid või stardikapitali uutele alustavatele ettevõtetele;
87. rõhutab, et turu ja nõudluse elavdamiseks uuenduslike toodete järele tuleb edendada innovatsiooni uute turutingimuste loomise kaudu;
88. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles määrama kindlaks ja viima ellu poliitilist raamistikku, mille eesmärk on stimuleerida kasutaja kiiret juurdepääsu väärtuslikele uuendustele kogu ELis ja mis tagab uute leiutiste tegeliku jõudmise potentsiaalse lõpptarbijani mõistliku aja jooksul;
89. rõhutab innovatsiooni ja teadusuuringute eristamise olulisust; juhib tähelepanu sellele, et innovatsioon on kompleksne, kõiki valdkondi kaasav sotsiaalmajanduslik protsess, mis hõlmab pingutusi teadus- ja arendustegevuse rahastamise suurendamiseks, VKEdes ja kõrgtehnoloogiliste tegevuste toetamiseks ning keskendub eri territooriumide omadustel ja eripäradel põhinevate integreeritud süsteemide arendamisele;

90. kutsub komisjoni üles siduma rahastamisvahendeid tugevamalt nõudlusepoolsete innovatsioonivahenditega ja suunama seda toetust suuremal määral VKEdele ja alustavatele ettevõtetele, kes vajavad varakult juurdepääsu ELi või rahvusvahelistele turgudele; peab seetõttu vajalikuks kiita heaks selged ja konkreetsed osalemise eeskirjad, mis hõlmavad meetmeid suurendada väike- ja mikroettevõtete osalemist;
91. rõhutab doktoriõppeprogrammide olulisust Euroopa innovatsiooni jaoks ning teeb ettepaneku arendada Euroopa doktoriõppeprogrammide raamistikku, mis soodustab elukestvat õpet ning kaasab ettevõtteid uuringutulemuste toetamisse, edendamisse ja kasutamisse; kutsub liikmesriike üles kõrvaldama mis tahes õiguslikke või halduslikke takistusi, mis võivad piirata huvitatud poolte juurdepääsu doktoriõppeprogrammidele;
92. kutsub komisjoni üles kaaluma mitmest fondist rahastatavaid programme liikmesriikidele ja piirkondadele, kus neid soovitakse kasutada; on seisukohal, et see aitaks muuta tööd integreeritumaks ja paindlikumaks ja suurendaks erinevate fondide (struktuurifondid ning uurimis- ja arendustegevuse raamprogrammid) vahelist tõhusust;
93. rõhutab vajadust toetada kombineeritud finantsarhitektuuri ning uute finantsmehhanismide arendamist, milles ühendatakse automaatsed vahendid toetuspõhiste vahenditega, et soodustada uurimis- ja arendustegevuse strateegiliste eesmärkide saavutamiseks vajalikke investeeringuid;
94. tunneb heameelt komisjoni ettepaneku üle vabastada 2014. aastaks assigneeringud, et aidata suurendada ja parandada innovatsiooni edendamiseks Euroopas vajalikku rahastamist erasektorilt;
95. soovib muuta EIP mandaati, et võimaldada rahastada suure riskiga seotud turulähedasi teadusuuringuid ja innovatsiooni; nõuab sellega seoses tungivalt, et komisjon laiendaks EIP edukat riskijagamisrahastut (RSFF):
 - suurendades riskikaitse tegurit;
 - suurendades võimalikke garantiisid ja laene kõrge finantsriskiga erafirmadele või avalikele asutustele uurimis- ja arendustegevuse ja innovatsiooni jaoks;
 - panustades 2011. aastal lisaks 500 miljonit eurot ning suurendades rahastamist praeguselt 1 miljardilt eurolt 5 miljardi euroni pärast 2013. aastat, ning
 - mitmekesistades riskide jagamise struktuure, et tagada ettevõtetele, eelkõige VKEdele, parem ligipääs rahastamisele;
96. on seisukohal, et tuleks luua Euroopa innovatsiooni rahastamise fond, et suurendada innovaatilistesse VKEdesse investeerimise võimet tänu riskijagamisele, millesse kaasatakse erasektori ressursid;
97. kiidab heaks komisjoni ettepaneku määratlada innovaatilistele alustavatele ettevõtetele suunatud konkreetsed investeeringud;
98. kutsub komisjoni üles minema tulevastes raamprogrammides suurema osa turulähedaste uurimisprojektide, sealhulgas näidisprojektide rahastamisel üle võlal ja omakapitalil põhinevatele vahenditele, mis tooksid rohkem erakapitali, nagu CIP, RSFF ja EIF, ning

tagada VKEde ligipääs neile vahenditele üle kogu Euroopa; rõhutab (piiriüleste) alustavate ettevõtete rahastamistühimiku täitmise vajadust;

99. rõhutab, et rahastamisvahendite kavandamisel on vaja rohkem mõista ettevõtte suuruse, arengu, staadiumi ja tegevussektoriga seotud eripärasid; nõuab kiireid meetmeid, et lahendada kitsaskohad innovatsiooni varajastes etappides, parandades selleks juurdepääsu stardirahale, investorite kaudu rahastamist ning rohkem omakapitalil ja kvaasikapitalil põhinevat rahastamist nii ELi kui ka piirkondlikul ja kohalikul tasandil;
100. rõhutab, et riskikapital on liidus erinevate riiklike eeskirjade ja maksukorralduste tõttu oma arengu täispotentsiaali saavutamisest kaugel; kiidab heaks komisjoni ettepaneku, et 2012. aastaks tagatakse liikmesriikides asutatud riskikapitalifondide piiranguteta toimimine ja investeerimine ELi piires, millega luuakse tõeline ELi riskikapitali ühtne turg;
101. kutsub üles edasi arendama VKEde teadusuuringutele ja innovatsiooniteenustele ligipääsu parandamise vahendeid ja mehhanisme (näiteks innovatsioonivautšerid) ja teisi teadmuspõhiseid äriteenuseid (modelleerimine, riskihindamine jne), mis on VKEde jaoks innovatsiooniga tegelemisel ja innovaatiliste lahenduste turuleviimisel väga olulised;
102. rõhutab toote-teenuse süsteemidest ja funktsionaalsetest ärimudelitest äritegevuse ja keskkonnatõhususe jaoks tõusvat kasu ja kutsub komisjoni üles töötama välja selle valdkonna strateegia;
103. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles ümber hindama kogu innovatsioonisüsteemi eesmärgiga eemaldada tarbetud rahalised ja haldusalased piirangud, näiteks:
 - tagada ülikoolide ning muude teadusuuringute ja tehnoloogiaorganisatsioonide juurdepääs laenuitele ja muudele rahastamisvõimalustele;
 - arendada intellektuaalomandi õiguste väärtustamisel põhinevat tehnoloogiasiiret;
104. avaldab kahetsust, et innovatsioonialane dokumentatsioon peab läbi tegema pika bürokraatliku heakskiiduprotsessi, mis aeglustab innovatsiooni, piirab ELi turu konkurentsivõimet ja takistab teaduslikult põhjendatud teadmiste arengut meditsiiniringkondades, lükates patsientidele tuleneva hüve kaugemale tulevikku;
105. rõhutab, et esmatähtsaks tuleb pidada kliinilisi uuringuid käsitleva direktiivi läbivaatamist dialoogis teadlastega, et tagada parem õigusraamistik ravimite väljatöötamiseks ja nende võrdlemiseks kliinilistes uuringutes alternatiivsete ravimeetoditega (nagu on välja toodud nõukogu 6. detsembril 2010 Brüsselis vastu võetud järeldustes innovatsiooni ja solidaarsuse kohta farmaatsiatoodete valdkonnas);
106. rõhutab, kuivõrd oluline on kasutada uusi teadmisi selleks, et luua uusi ja paremaid võimalusi vähktõve ennetamiseks, avastamiseks ja raviks ning edendada kiirreageerimismehhanisme, tänu millele võiksid need avastused saada patsientidele kättesaadavaks;
107. rõhutab innovatsiooni tähtsust teadmuskolmnurgas ja vajadust arendada finantsperspektiivi ja 2013. aastale järgnevasse perspektiividesse lõimimiseks välja

innovatsioonikultuur;

108. kutsub liikmesriike tihedas koostöös piirkondadega käesoleval rahastamisperioodil kasutama parimal viisil uurimis-, arendus- ja innovaatilise tegevuse struktuurifonde, et aidata lahendada suuri ühiskondlikke probleeme ja püüda saavutada innovatsiooni ja teadusuuringute sidusus ning viia struktuurifondide prioriteetid kooskõlla ELi 2020. aasta strateegia eesmärkidega; kutsub komisjoni ja liikmesriike üles vältima kattumisest tulenevaid kulusid, edendades selleks arukaid ja paremini suunatud spetsialiseerumisstrateegiaid; on seisukohal, et piirkondadele tuleks ette näha stiimulid, et nad sellist Euroopa spetsialiseerumise struktuuri edendaksid;
109. rõhutab, et innovatsioonile eraldatud ühtekuuluvusvahendid jäävad suures osas kasutamata ebasobivate haldusnõuete ja vajaduse tõttu omavahendite järele, mida rahaliste piirangute perioodil ei ole võimalik leida; märgib, et see asjaolu aitab kaasa liikmesriikidevahelise majanduslõhe suurenemisele, mis on euroala praeguse kriisi keskmes; nõuab reformi ja struktuurifondide ühtlustamist, et muuta need majanduselus osalejate, eelkõige VKEd restruktureerimise jaoks ligipääsetavaks;
110. usub, et võrdlusnäitajate ja standardite kehtestamine on osutunud mitmes tööstussektoris innovatsiooni ja jätkusuutliku konkurentsivõime edendamise tugevaks taganttõukajaks; jagab nõukoguga seisukohta, et komisjon peaks tegema ettepanekuid, kuidas kiirendada, lihtsustada, vähendada kulusid ja kaasajastada standardimist suurema läbipaistvuse ja sidusrühmade kaasamise kaudu, aidates Euroopal nii kiiremini reageerida maailmaturu innovaatilisele arengule; palub komisjonil tõsiselt kaaluda tulemuslikke innovatsioonimehhanisme, näiteks väärtusahelas sidusrühmasid integreerivate avatud standardite kehtestamist;
111. märgib, et standardimine võib turule juurdepääsu lihtsustamise ja koostalitlusvõime suurendamise kaudu aidata kaasa innovatsioonile ja parandada konkurentsivõimet; julgustab komisjoni suurendama jõupingutusi, et edendada Euroopa standardite kaasamist tulevastesse vabakaubanduslepingutesse, eelkõige sotsiaal- ja keskkonnavaldkonnas;
112. rõhutab seetõttu, et kõik strateegiad ELi muutmiseks kriisijärgse maailma nõudmistele vastavaks peavad olema juhitud jätkusuutlikust uute töökohtade loomisest;
113. nõuab tungivalt, et komisjon järgiks seitsmenda raamprogrammi (eksperdirühma) vahehindamise soovitusi, mille kohaselt palutakse kaaluda uutele vahenditele moratoriumi kehtestamist, kuni olemasolevad vahendid on piisavalt välja arendatud ja asjakohaselt hinnatud; kutsub üles erilisele ettevaatusele, et vältida vahendite rohkusest põhjustatud segadust;
114. palub komisjonil esitada Euroopa Parlamendile seitsmenda raamprogrammi raames loodud innovatsioonivahendite (näiteks tehnoloogilised platvormid ja Euroopa ühised tehnoloogiaalased algatused) välise hindamise aruanne, ning on arvamisel, et hindamine peaks hõlmama tegevusi, pakkumiskutseid, innovatsiooniprojekte ja tulemusi (kui need on olemas) ning riiklikest või eravahenditest saadud toetust;
115. kutsub 2020. aasta rahastamise eesmärgi valguses, mille kohaselt tuleks teadusuuringutesse ja tehnoloogilistesse arengutesse investeerida 3% SKPst, ning tunnistades, et teadustegevus ja innovatsioon on ainukesed kindlad vahendid ELi

majanduse elavdamiseks, komisjoni üles kaaluma võimalust kehtestada liikmesriikidele vahepealne siduv miinimumeesmärk suurendada teadusuuringute ja tehnoloogiliste arengute rahastamise määra ligikaudu 1%ni SKPst kuni 2015. aastani;

116. juhib tähelepanu tõsiasjale, et innovatsioon on majanduslikule arengule oluline ja Euroopa Liidul on vaja täiendavalt palgata ligi üks miljon teadlast selleks, et täita Euroopa 2020. aasta strateegias sätestatud eesmärk investeerida 3% ELi sisemajanduse koguproduktist teadus- ja arendustegevusse; on arvamisel, et seda eesmärki on kergem saavutada, kui tõsta oluliselt naisteadlaste arvu, sest praegu on avalikus sektoris ja kõrghariduse valdkonnas töötavatest teadlastest ainult 39% naised ja erasektoris töötavatest teadlastest moodustavad naised 19%¹;
117. toetab eesmärki suurendada aastaks 2020 teadlaste arvu ELis ühe miljoni võrra ja märgib, et selline ulatuslik investeering on mitmekordistava mõjuga tööhõivele, kuid märgib ühtlasi, et tegemist on väga ambitsioonika eesmärgiga, mis nõuab eraldi eesmärkide püstitamist igale konkreetsele riigile, samuti eesmärgipäraseid jõupingutusi; täheldab, et avalikul sektoril ei pruugi olla piisavalt vajaminevaid rahalisi vahendeid ja kuigi kõrgharidusasutustes ja riiklikes uurimisinstituutides on suur vajadus teadlaste töökohtade arvu suurendada, asub valdav osa uutest teadlastest tööle erasektoris; rõhutab, et tähelepanu ei tule pöörata mitte niivõrd teadlaste arvule kui nende uuendusvõimele, nende hariduse kvaliteedile, üleeuroopalisele tööjaotusele teaduse valdkonnas, teadustegevuse ressurssidele ja teadustöö kvaliteedile;
118. väljendab heameelt selle üle, et komisjon toetab avatud ja koostöötahtelist innovatsiooni, mis annab pikaajalist sotsiaalset ja majanduslikku kasu; kiidab sellega seoses heaks komisjoni lubaduse levitada, edastada ja kasutada teadustulemusi, sealhulgas võimaldada vaba juurdepääsu väljaannetele ja andmetele, mis on saadud avaliku sektori rahastatud uurimistegevuse tulemusel; ergutab komisjoni otsima vajalikke vahendeid nende eesmärkide saavutamiseks ning rõhutab Euroopa digitaalse raamatukogu (EUROPEANA) rolli selles valdkonnas;

Ühtne turg ja intellektuaalomand

119. rõhutab, et Euroopa ühtne turg peab kiiresti kehtima hakkama kõigile kaupadele ja teenustele, sealhulgas innovaatilistele tervishoiutoodetele, tehes need kättesaadavaks 500 miljonile tarbijale; kordab, et Euroopa ühtse turu üheks suureks probleemiks on seaduste ja valideerimisprotsesside killustatus;
120. toob esile asjaolu, et mõnes sektoris, näiteks tervishoiu valdkonnas, on teadusuuringute tulemused liikunud innovatsiooni suunas alati, kui teadus on seda võimaldanud, mistõttu leiab, et komisjoni pessimism innovatsiooni suhtes on paljudel juhtudel õigustamatu;
121. rõhutab, et praegused litsentsimistavad aitavad ELi siseturu killustamisele kaasa; märgib, et hoolimata edusammudest ei ole küllaldaselt täidetud tarbijate nõudlust piiriüleselt ja internetis kasutatavate mitmel territooriumil kehtivate ja mitut valdkonda hõlmavate litsentside järele;

¹ Pressiteade „She Figures 2009 – major findings and trends”, Euroopa Komisjon, 2009, <http://europa.eu/rapid/pressReleasesAction.do?reference=MEMO/09/519&format=HTML&age=d=0&language=EN&guiLanguage=en>.

122. tuletab meelde, et ELi eesmärk on edendada kultuuri- ja loometööstust nii võrgukeskkonnas kui ka väljaspool seda, ning on arvamusel, et lõppeesmärk peaks olema üleeuroopaliste litsentside laialdane kasutamine kooskõlas turu ja tarbijate nõudlusega ning kui seda ei suudeta kiiresti saavutada, tuleks hinnata põhjalikult vajalikke õigusakte, milles käsitletakse kõiki tõhusa ELi siseturu loomise teel olevaid võimalikke takistusi, sealhulgas territoriaalsuse põhimõtet;
123. kiidab heaks Euroopa Liidu kaubamärgisüsteemi ülevaatamise komisjoni poolt ja julgustab komisjoni tagama, et võetakse vajalikud meetmed ühesuguse kaitse tagamiseks kaubamärkidele nii võrgukeskkonnas kui ka väljaspool seda;
124. rõhutab, et tugev, tasakaalustatud ja asjakohaselt rakendatud intellektuaalse omandi kaitse süsteem, mis aitab kaasa suuremale läbipaistvusele ja hoiab ära killustatuse, kuulub innovatsiooniks vajalike tingimuste põhiraamistikku; kiidab heaks komisjoni jõupingutused hoida ära intellektuaalomandi õiguste muutumine konkurentsi ja innovatsiooni tõkkeks; kutsub komisjoni üles välja arendama põhjalikku intellektuaalse omandi kaitse strateegiat ning võimaluse korral esitama seadusandlikke ettepanekuid, milles oleks leitud tasakaal leiutajate õiguste ning teadmiste ja leiutuste laia kasutuse ja neile ligipääsu edendamise vahel;
125. nõuab tungivalt, et komisjon keskenduks selle tagamisele, et VKEd saaksid intellektuaal- ja tööstusomandi õiguseid tõhusalt kasutada;
126. on seisukohal, et komisjon peaks võtma arvesse VKEdel intellektuaalomandi õiguste kaitsmisel ette tulnud probleeme vastavalt Euroopa väikeettevõtlusalgatuse „Small Business Act” raames kehtestatud põhimõttele „kõigepealt mõtle väikestele”, kohaldades VKEde suhtes muu hulgas mittediskrimineerimise põhimõtet;
127. on seisukohal, et intellektuaalomandiõiguse hästitoimiv jõustamine motiveerib ettevõtjaid arendama uuenduslikke tooteid ja suurendab seega tarbijatele kättesaadavate kaupade ja teenuste valikut;
128. kutsub üles kasutusele võtma tasakaalustatud ühtset Euroopa patenti; kiidab heaks nõukogu laia toetuse põhjalikumale koostööle, mille eesmärk on alustada ELi ühtse patendisüsteemiga 2011. aastal;
129. juhib tähelepanu asjaolule, et on vaja vastu võtta ühtne Euroopa patent ja Euroopa äriühingu põhikiri, et edendada üleminekut ühendusevälisele kaubandusele; rõhutab vajadust vähendada kulusid ELi patentidele ja intellektuaalomandi õigustele, võttes arvesse olemasolevaid majanduslikke erinevusi ELi liikmesriikide vahel, et muuta need konkurentsivõimelisemaks võrreldes Ameerika Ühendriikide ja Jaapani hindadega;
130. kutsub üles 2014. aastaks lõpule viima Euroopa teadusruumi, mis on asutamislepingust tulenev kohustus ning võimaldab ELil hoida ja tööle saada oma ala parimaid, et tagada teadlastele maksimaalne liikumisvõimalus ning edendada teadus- ja tehnoloogiainstituutide piiriülest tegevust ja uurimistulemuste levitamist, edastamist ja kasutamist; rõhutab, et seetõttu on asjakohaste rahastamismehhanismide väljatöötamine keskse tähtsusega;
131. rõhutab vajadust edendada meetmeid, mis julgustavad teadlasi jääma oma liikmesriikidesse, ja luua selleks atraktiivseid töötingimusi riiklike uurimisinstituutide

juurde;

132. on seisukohal, et tõhusas innovatsiooni- ja majanduskasvu poliitikas tuleb vältimatult investeerida teadusuuringute programmidesse, mis hõlbustaksid teadlaste liikuvust ja vahetust rahvusvahelisel tasandil ning tugevdaksid teadus- ja ärivaldkondade vahelist koostööd (Marie Curie nimelised meetmed);
133. rõhutab, et nii Euroopa kui ka riiklikul tasandil tuleb luua soodsad tingimused ja stiimulid doktoriõppes õppimise, aga ka uuenduslikus teadustegevuses osalemise edendamiseks, et sel viisil ennetada ajude äravoolu ja võimaldada ELil saada olulist kasu, tugevdades liidu konkurentsivõimet kõrgetasemelise uuendusliku teadustegevuse ning uurimuste kaudu;
134. nõuab ühenduse kaubamärki käsitlevate õigusaktide kiiret läbivaatamist ja sellega seoses asjakohaste meetmete võtmist, et tagada, et kaubamärkidel on sama kaitsetase võrgukeskkonnas ja väljaspool seda;
135. tunneb heameelt komisjoni ettepaneku üle intellektuaalomandiõiguse ja litsentside alase Euroopa teadmusturu väljaarendamiseks 2011. aasta lõpuks ning kasutamata intellektuaalomandile ligipääsu lihtsustamise üle, ergutades muu hulgas ühiste patendiplatvormide ja patentide ühiskasutuse juurutamist;
136. nõuab, et komisjon esitaks vajalikud õigusakti ettepanekud täielikult toimiva digitaalse ühtse turu loomiseks 2015. aastaks, kuna see parandaks märkimisväärselt uuendustegevuse raamtingimusi; rõhutab, et algatused peavad olema ambitsioonikad eelkõige tähtsamates valdkondades, nagu autoriõigus, e-kaubandus (sh e-kaubanduse tarbijapoliitika) ja avaliku sektori teabe kasutamine;
137. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles seadma innovatsioonipoliitika keskmesse ühtse turu väljakujundamise, sh meetmed digitaalse ühtse turu edendamiseks, kuna sellega tagatakse tarbijatele paremad hinnad ja parem kvaliteet, toetatakse uuenduslike toodete arendamist, edendatakse töökohtade loomist ELis ja luuakse ELile uusi kasvuvõimalusi juhtivatel turgudel;
138. märgib, et kui soovitakse liikuda ühtse innovatsioonituru suunas, tuleb kokku leppida, kuidas hinnata otsest ja kaudset, lühi- ja pikaajalist majanduslikku ja sotsiaalset kasu;

Riigihanked

139. meenutab, et riigihangetel, mis moodustavad 17% ELi iga-aastasest SKPst, on Euroopa ühtsel turul ja innovatsiooni stimuleerimise juures oluline roll;
140. soovib tungivalt liikmesriikidel kasutada ühiskonna probleemide lahendamiseks suunatud riigihankeid strateegiliselt innovatsiooni ergutamiseks ja suunata oma hanke-eelarve innovaatilistele, jätkusuutlikele ja ökotõhusatele toodetele, protsessidele ja teenustele, võttes arvesse, et odavam pakkumine ei pruugi alati osutada majanduslikult kõige elujõulisemaks; kutsub seetõttu komisjoni üles:
 - oma seadusandlikes ettepanekutes innovatsioonile riigihangete abil kaasa aitama, sealhulgas andma ülevaadet kommertskasutusele eelnevate hangete võimalustest,

- pakkuma võimalusi kasutada ELi kaasrahastamist struktuurifondide kaudu stiimulina piirkondlike ja kohalike avaliku sektori asutuste jaoks,
 - avaldama parima tava suuniseid ja koolitusprogramme riigihangete korraldajatele liikmesriigi tasandil, et arendada komplekselt oskusi kommertskasutusele eelnevate ja innovaatiliste hangete vallas;
141. nõuab kindlalt, et innovatsioon peab olema riikliku poliitika põhiosis sellistes valdkondades nagu keskkond, vesi, energia, transport, telekommunikatsioon, tervishoid ja haridus; rõhutab vajadust edendada innovatsiooni piiriülest levikut ja omaksvõttu avalikus sektoris, eraettevõtetes ja eriti VKEdes;
 142. nõuab tungivalt, et komisjon ja liikmesriigid toetaksid avaliku sektori pingutusi innovaatiliste põhimõtete rakendamisel ja käivitaksid avaliku sektori innovatsiooni alase uue teadusuuringute programmi näiteks e-valitsuse, e-tervishoiu ja e-hangete valdkonnas ning levitaksid avalikus halduses häid tavaid, millega vähendatakse bürokraatiat ja võetakse omaks kodanikeskne poliitika; rõhutab, et avalikul sektoril on täita tähtis osa selles, et avalikkus hakkaks digitaalset siseturgu rohkem usaldama;
 143. palub komisjonil, liikmesriikidel ning kohalikel ja piirkondlikel omavalitsustel propageerida e-hangete kasutamist ning eelkõige kommertskasutusele eelnevate hangete kasutuselevõttu, sh ühis- ja elektrooniliste hangete kasutamist, pöörates samal ajal nõuetekohast tähelepanu andmekaitse-eeskirjade järgimisele, mis on ELi innovatsioonistrateegia koostisosa; palub komisjonil riigihankeid käsitleva õigusliku raamistiku üldise läbivaatamise osana eeskätt täpsustada ja lihtsustada asjaomaseid eeskirju ning võimaldada hankijatel läbipaistvamalt kasutada kommertskasutusele eelnevat hanget; palub komisjonil ja liikmesriikidel soodustada ka täpsete ja tõsiste sotsiaalsete, keskkonnaalaste, õiglase kaubanduse ja innovatsiooni kriteeriumide läbipaistvat kasutamist riigihangetes, pärssimata sealjuures VKEde aktiivset osalemist uute ja innovaatiliste lahenduste väljatöötamisel ja järgides kehtivaid konkurentsieeskirju;
 144. märgib, et innovaatilised VKEd seisavad lisaks muudele tõketele silmitsi probleemidega ligipääsul rahastamisele, mis on vajalik rahvusvahelises ulatuses tegutsemiseks ja rahvusvahelise kaubanduskrediidi kindlustuse saamiseks, ja rõhutab vajadust rakendada VKEde toetuseks läbivaadatud ettevõtlusalgatuse „Small Business Act” ja oodatava, rahvusvahelist kaubanduspoliitikat ja VKEsid käsitleva teatise raames uusi toetusmeetmeid;
 145. rõhutab, et riigihangete turule ligipääsu saamiseks on vajalik rahvusvaheline vastastikkuse põhimõte, mis aitaks ELi ettevõtetel õiglastel tingimustel rahvusvaheliselt konkureerida;
 146. rõhutab vajadust pöörata erilist tähelepanu mittetariifsetele tõketele, millest tollimaksude järkjärgulise vähendamise või kaotamise tulemusel on saamas rahvusvahelise kaubanduse peamine takistus; peab põhjendamatuks kõiki piiranguid, mis on põhjustatud kahe- ja mitmepoolsete kaubanduseeskirjade ebajärjekindlast rakendamisest; peab samas selle asemel põhjendatuks piiranguid, mis tulenevad ametivõimude kaubandusega mitteseotud õigustatud seadusandlikest ja haldusmeetmetest, millel on kaubandusele tahtmatuid tagajärgi ja mille eemaldamise üle tuleb avalikult nõu pidada ja arutleda;

147. tunnistab, et tehnoloogia edasiandmine majandusarengu huvides ja aastatuhande arengueesmärkide saavutamiseks peab olema ELi kaubanduspoliitika tähtis aspekt, aga komisjon peaks rakendama järelevalvet ELi kõrgtehnoloogiliste oskuste edasiandmise üle kolmandatesse riikidesse, et saada parem ülevaade innovatsioonimustritest ja tulevastest arengusuundadest ning vältida ebaausat konkurentsi;
148. rõhutab tähtsat osa, mida VKEdel on võimalik täita, kui riigihangete eeskirjad koostatakse nii, et nende nõuded (kaasa arvatud kapitalinõuded ja lepingute maht) on kohandatavad vastavalt osalevate ettevõtete suurusele;
149. rõhutab, kui oluline on, et EL ja liikmesriigid teeksid teaduskoostööd kolmandate riikidega; on seisukohal, et ELi ettevõtetele tuleb tagada parem juurdepääs teadusuuringutele ja arenguprogrammidele kolmandates riikides;
150. rõhutab, et EL ja liikmesriigid peaksid tegutsema kooskõlastatult kolmandate riikidega seotud teadus- ja tehnoloogiaalaste kokkulepete ja meetmete suhtes; on seisukohal, et kaaluda tuleks võimalusi, mida annavad ELi ja liikmesriikide raamkokkuleppe kolmandate riikidega;

Euroopa innovatsioonipartnerlused (EIPd)

151. tuletab meelde oma 11. novembri 2010. aasta resolutsiooni EIPde kohta, milles:
- rõhutatakse kõigile EIPdele kehtivat ressursside aruka kasutamise põhimõtet, millega seeläbi edendatakse ressursitõhusust, arukat tarbimist ning tõhusat tootmist ja haldust kogu tarneahelas;
 - kiidetakse heaks täisväärtusliku eluperioodi pikendamise katseprojekti käivitamine;
152. rõhutab, et:
- EIPde arv ei tohi ületada ühiskonna ees seisvate suurte ülesannete hulka ning nad peavad olema nendega kooskõlas;
 - EIPd peavad tekitama inspiratsiooni, seades kaugeleulatuvaid, kuid saavutatavaid kõrgeid eesmärke, mis keskenduvad mõjule, selgetele tulemustele ja koosnevad konkreetsetest vaheeesmärkidest;
 - EIPd peavad tekitama koostoime ja vastama SMARTi põhimõtetele;
 - EIPsid peavad komisjonis haldama ja koordineerima rohkem kui kaks poliitikavaldkonda (peadirektoraati);
 - EIPd peavad koondama ja paremini koordineerima kõiki olemasolevaid uurimis- ja arendustegevuse ja innovatsiooni vahendeid ja algatusi, sealhulgas Euroopa Innovatsiooni- ja Tehnoloogiainstituudi teadmis- ja innovatsiooniühendusi, kuid samas vältima tarbetut dubleerimist;
 - EIPd peavad tagama kõigi asjassepuutuvate avalike ja erapartnerite, sealhulgas VKEde ja kodanikuühiskonna organisatsioonide osalemise tarneahelates ning tulevaste partnerluste valikul, arendamisel ja toimimisel;

kutsub Euroopa Komisjoni seetõttu üles edendama ja toetama teisi Euroopa innovatsioonipartnerluste põhimõttele tuginevaid algatusi;

153. peab täisväärtusliku eluperioodi pikendamise valdkonnas eeskujuväärivaks katsepartnerluse eesmärgi pikendada aastaks 2020 tervena elatud eluaega kahe aasta võrra, ning on seisukohal, et kõikidele innovatsioonipartnerlustele tuleb määrata selged eesmärgid, kuna vastupidisel juhul jääksid uuenduslikud meetmed tulevikuvisiooni ja motivatsioonita ning muutub keeruliseks mõõdetavate vahe- ja osaesmärkide kindlaksmääramine;
154. tunneb heameelt Euroopa innovatsioonipartnerluste üle, mille eesmärk on suurendada ja kooskõlastada investeeringuid teadus- ja arendustegevusse, samuti paremini kooskõlastada riigihankeid, et kiirendada uuenduste turulejõudmist; rõhutab siiski, et riigihankepoliitika kavandamine ei tohi kaasa tuua eraturu asendamist ja konkurentsi moonutamist, vaid nende mõjuvõimu suurendamist ja innovatsiooni leviku stimuleerimist, hoides samal ajal turud avatuna, et uutes suundades edasi liikuda;
155. kutsub komisjoni üles esitama määruses ettepanekuid erinevate vahendite kohta perioodil 2014–2020 Euroopa innovatsioonipartnerluste konkreetseks edendamiseks;
156. palub komisjonil esitada parlamendile igal aastal EIPde tegevuse kohta aruanne ja esimese pilootprojekti kohta aruanne kaks korda aastas, ning nõuab Euroopa Parlamendi kaasamist Euroopa innovatsioonipartnerluste rakendamise kõikidel etappidel;
157. kutsub komisjoni üles looma toorainete innovatsioonipartnerlust;

Piirkond kui oluline partner

158. rõhutab, et piirkondlike ja kohalike asutuste täielik kaasamine on innovaatilise liidu eesmärkide saavutamisel ülitähtis, sest nendel asutustel on oluline roll ettevõtete, teadmusinstituutide, riigiasutuste ja kodanike kokkuviiimisel nn nelja osapoollega standardi alusel ning seetõttu on nad eri osapoolte, liikmesriikide ja ELi vahel vahendajaks; kutsub seetõttu komisjoni üles tegema ettepanekuid arutlus- ja korraldusvaldkondade kohta, milles piirkonnad saaksid osaleda ja anda oma panuse ühiskonna suurte probleemide lahendamisse, ning järgima seejuures subsidiaarsuse põhimõtet ja arvestama eri piirkondade konkreetsete vajadustega;
159. võtab teadmiseks Euroopa innovatsiooni küsimustega tegeleva komisjoni 2009. aasta järeldused, et eri riikides ja piirkondades avaldab majandus- ja rahanduskriis ebaproportsionaalselt erinevat mõju, mis seab ohtu ühtsuse eesmärgi; väljendab muret seoses sellega, et liikmesriikide kehtestatavad eelarvepiirangud võivad kaasa tuua märkimisväärse investeeringute vähenemise teaduse, tehnoloogia ja innovatsiooni valdkonda, millel võib olla kahjulik mõju; nõustub, et algatusse „Innovaatiline liit” peaksid olema kaasatud kõik liikmesriigid ja piirkonnad ning et on tähtis vältida nn innovatsioonilõhe tekkimist rohkem ja vähem innovaatiliste riikide ja piirkondade vahele;
160. kutsub kõiki piirkondi üles innovatsiooni investeerima ning kohandama oma innovatsioonistrateegiat, et suurendada selle tõhusust, arendada oma inimkapitali ning tõhustada oma ettevõtete suutlikkust ja valmisolekut uuendada ning olla rahvusvaheliselt konkurentsivõimeline;

161. juhib tähelepanu sellele, et piirkondlikud otsustajad peaksid omama täit ettekujutust, millise potentsiaali majanduskasvuks annab kõigile piirkondadele uurimis- ja innovatsioonitegevus, kuna suur hulk uuendusi tehakse praktilisel tasandil (nõudluse- ja kasutajapõhised uuendused) ning neid rahastab peamiselt Euroopa Regionaalarengu Fond; märgib sellega seoses, et kuna innovatsioonitegevuseks ei ole ilmtingimata või põhimõtteliselt vaja kõrgkoolide olemasolu, peaksid ka need piirkonnad, kus ei ole ülikoole ega teaduskeskusi, olema võimelised arendama oma innovatsioonialast suutlikkust, et saada innovatsioonipotentsiaaliga seoses maksimaalset kasu piirkondlikest ja kohalikest ressurssidest ja varadest;
162. märgib samuti, et uuendustegevuse soodustamine piirkondlikul tasandil võib vähendada piirkondlikku ebavõrdsust; ergutab sellegipoolset erinevaid tasandeid (piirkondlik, siseriiklik ja EL) koordineerima oma pingutusi tõhusamalt osana üleeuroopalisest teadus- ja arengutegevuse planeerimisest;
163. juhib tähelepanu asjaolule, et innovatsioonil on nii poliitiliste otsuste tegemises kui ka ettevõtete ja teaduskeskuste tegevuses väga oluline roll ELi territoriaalse ühtekuuluvuspoliitika konkretiseerimisel ning innovatsioon võib oma olemuse tõttu aidata otsustaval määral kaasa ühtekuuluvuseesmärkide saavutamisele ning sellega seotud takistuste ületamistele nendes piirkondades, millel on geograafilised ja demograafilised eripärad;
164. juhib tähelepanu kultuurilise mitmekesisuse panusele innovatsiooni; on seisukohal, et sellega seoses tuleks innovatsioonipoliitikas keskenduda meetmetele, millega tagatakse ja edendatakse piirkondlikku kultuurilist mitmekesisust;
165. rõhutab piirkondade väga olulist rolli poliitikapõhimõtete väljatöötamisel, et stimuleerida innovatsiooni siseriiklikul tasandil; rõhutab siiski, et paljudes liikmesriikides ei ole innovatsiooniks piisavalt piirkondlikke ja kohalikke vahendeid ning innovatsiooniks suunatud riiklikud vahendid on piiratud;
166. rõhutab, et Euroopa 2020 eesmärgi – aruka, jätkusuutliku ja kaasava majanduskasvu saavutamiseks on vaja rakendada ELi piirkondade kogu innovaatilist potentsiaali, ning märgib, et tulevane regionaalpoliitika peab selle probleemi seadma üheks oma põhiprioriteediks; on arvamisel, et sellist prioriteeti tuleks kohaldada kõigi regionaalpoliitika eesmärkide puhul, ning rõhutab vajadust kindlustada, et Euroopa konkurentsivõime oleks tagatud maailma standardite kohaselt; nõuab tööstuse kaasamist ökoinnovatsiooni, kuna ettevõtjatel on selle laiemal levitamisel piirkondlikul tasandil ülioluline roll; märgib sellega seoses, et ettevõtjate teavitamine neile uute äri võimaluste näitamise kaudu on ülimalt tähtis selleks, et ressursisäästliku majanduse ja jätkusuutliku tööstuse arendamise strateegia kujuneks edukaks.
167. rõhutab nende riikide uuendusvõimet, kes ei ole ELi liikmed, kuid teevad ELiga idapartnerluse raames koostööd, ning nõuab nende riikide kaasamist innovaatilise liidu algatusse;
168. rõhutab linnade suurt potentsiaali teadusuuringute ja innovatsiooniga tegelemisel; usub, et jätkusuutlikku innovatsiooni majandusvaldkonnas toetaks arukam linnapoliitika ja arukate linnade algatus energiavaldkonnas, mille aluseks on tehnoloogia edusammud ja mis arvestab asjaoluga, et 80% Euroopa elanikest elab linnades, kus esinevad ka kõige suuremad sotsiaalsed erinevused;

Strateegia rakendamine

169. palub Euroopa Komisjonil muuta praegune strateegiadokument „Innovaatiline liit“ konkreetsete eesmärkide ning mõõdetavate ja ajaliselt piiritletud eesmärkidega tegevuskavaks; palub komisjonilt edusammude korrapärast jälgimist, tõkete hindamist ja täiustamist võimaldavate mehhanismide väljapakkumist ning korrapärast aruandlust Euroopa Parlamendile ja nõukogule;
170. kutsub Euroopa Komisjoni üles hindama Euroopa innovatsioonipoliitika konkreetseid vahendeid võrreldes meie peamiste konkurentidega (USA, Jaapan ja BRIC-riigid) ning andma aru nende võrreldavatest innovatsioonialastest edusammudest;

o
o o
171. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile ja liikmesriikidele.